



Marlene Christiansen Hannibal
Hannibal Advokatfirma

mch@hannibal-adv.dk

Kystdirektoratet
J.nr. 20/05040-11
Ref. Hanne Rungø Hilligsøe
19-08-2021

**Afslag på ansøgning om ændring af strandbeskyttelseslinjen på
ejendommen matr. nr. 2a Dyreborg By, Horne - Dyreborgvej 55, 5600
Faaborg, Faaborg - Midtfyn Kommune**

Ansøgning

Du har den 26. november 2020 på vegne af MILJØ-BYG A/S ansøgt om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på en del af matr. nr. 2a Dyreborg By, Horne i forbindelse med byudvikling i Dyreborg. Subsidiært har du ansøgt om dispensation til etablering af grusvej, p-pladser og højbede inden for strandbeskyttelseslinjen.

Det fremgår af oplysninger i OIS, at ejer af ejendommen i dag er Seniorbofællesskabet Dyreborg A/S.

Nærværende afgørelse vedrører ansøgningen om ændring af strandbeskyttelseslinjen. Dispensationsansøgningen er behandlet i Kystdirektoratets afgørelse 20/05040-12 af dags dato.

Afgørelse

Kystdirektoratet meddeler hermed afslag på ansøgningen om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen (naturbeskyttelseslovens¹ § 15) på en del af matr. nr. 2a Dyreborg By, Horne. Afgørelsen er truffet i henhold til naturbeskyttelseslovens § 69, stk. 1 og stk. 4.

Du kan læse mere om lovgrundlaget for afgørelsen i bilag 1.

Klage og søgsmål

Afgørelsen kan ikke påklages, jf. § 78, stk. 4, i naturbeskyttelsesloven.

Fristen for eventuelt søgsmål ved domstolene er 6 måneder, jf. § 88, stk. 1, i naturbeskyttelsesloven.

Redegørelse for sagen

Ansøgningen om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen er relateret til et lokalplanpligtigt byudviklingsprojekt bestående af opførelse af 14 seniorboliger på

¹ Lovbekendtgørelse nr. 240 af 13. marts 2019 af lov om naturbeskyttelse.

den del af matr. nr. 2a Dyreborg By, Horne, der ikke er omfattet af strandbeskyttelseslinjen.

Ejendommen er beliggende i landzone i Dyreborg syd for Faaborg. Se figur 1.



Figur 1. Ortofoto 2019. Den røde prik markerer bygningerne på matr. nr. 2a Dyreborg By, Horne. Orange skravering markerer strandbeskyttede arealer.

Ejendommen var tidligere en landbrugsejendom, hvor arealet vest for ejendommen (nuværende matr. nr. 2e Dyreborg By, Horne) hørte til.

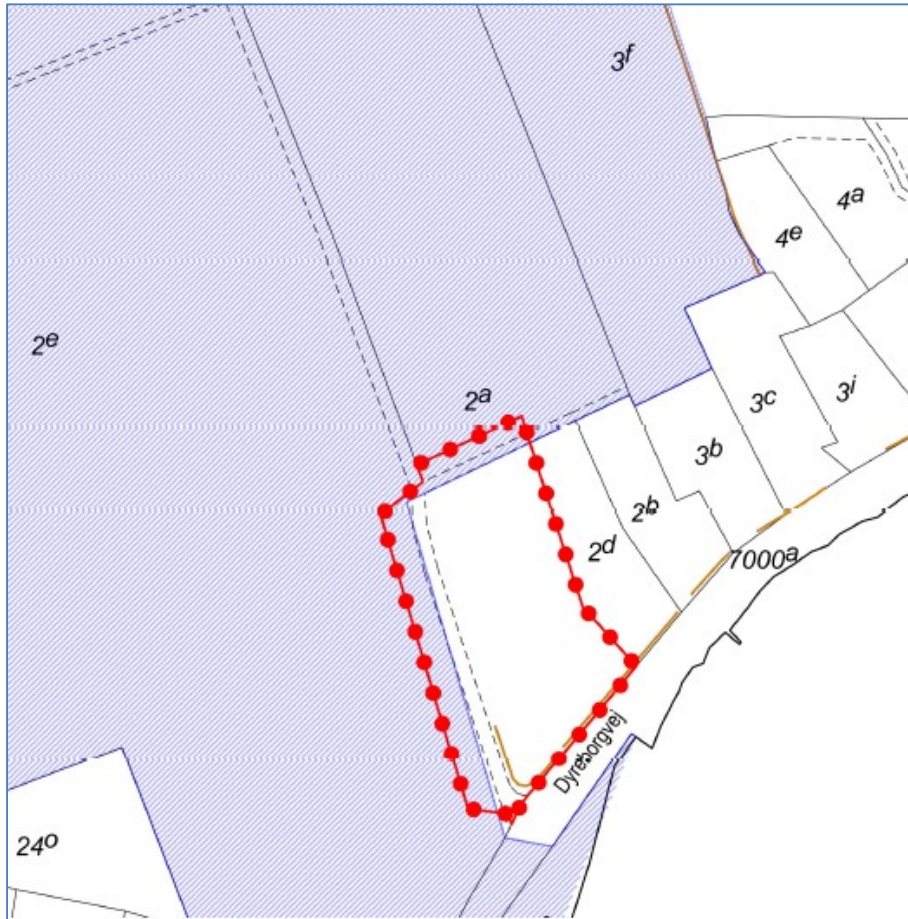
Kystdirektoratet meddelte ved afgørelse af 11. oktober 2019 dispensation i medfør af naturbeskyttelseslovens § 65b, stk. 1, jf. § 15, til udstykning af landbrugsjord inden for strandbeskyttelseslinjen på ejendommen matr.nr. 2a Dyreborg By, Horne (Kystdirektoratets afgørelse 19/01636-8).

Det foreslåede lokalplanområde omfatter Dyreborgvej 55 (del af matr.nr. 2a Dyreborg By, Horne) og udgør i alt ca. 4.447 m². Et udkast/forslag til lokalplanen er vedlagt ansøgningsmaterialet.

Lokalplanområdet forbliver i landzone ved lokalplanens endelige vedtagelse.

Lokalplanrådets afgrænsning fremgår af figur 2. Kystdirektoratet opfatter ansøgningen således, at der ansøges om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen

inden for lokalplanområdet samt på et areal på ca. 15 m x 27 m umiddelbart nord for lokalplanområdet, hvor der ønskes etableret køkkenhave med højbede.





Fastlæggelse af strandbeskyttelseslinjen i området

Dele af kyststrækningen ved Dyreborg blev omfattet af strandbeskyttelseslinjen i 2001 i forbindelse med den generelle revision af strandbeskyttelseslinjen, hvor beskyttelseszonen som udgangspunkt blev udvidet fra 100 til 300 meter.

Kyststrækningen var således ikke omfattet af den oprindelige 100 meter strandbyggelinje, der blev indført i 1937.

Ved revisionen af strandbeskyttelseslinjen blev det besluttet, at både den sydlige og den nordlige bebyggelse i Dyreborg fortsat skulle være undtaget for strandbeskyttelse, mens grønne arealer blev omfattet af beskyttelsen.

Bygningerne på ejendommen Dyreborgvej 55 blev således undtaget for strandbeskyttelse som en del af den sammenhængende bebyggelse i den nordlige del af Dyreborg, mens ejendommens marker, der dengang også omfattede nuværende matr. nr. 2e Dyreborg By, Horne, blev omfattet af den såkaldte udvidede strandbeskyttelseszone. Fastlæggelsen af strandbeskyttelseslinjen er sket i overensstemmelse med Strandbeskyttelseskommisionens retningslinjer.

Begrundelse for afgørelsen

Strandbeskyttelseslinjen er konkret fastlagt på ejendommen Dyreborgvej 55 efter den eksisterende bebyggelse, således at bebyggelsen er undtaget for strandbeskyttelse. Ejendommen er beliggende i landzone.

Der er ansøgt om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på et ubebygget areal omkring bebyggelsen. Ansøgningen har forbindelse til et lokalplanforslag, hvor bebyggelsen planlægges ændret/udvidet fra enfamiliehus til 14 seniorboliger.

Administrativ praksis for ophævelse af strandbeskyttelseslinjen er beskrevet i bilag 1. Det fremgår heraf, at strandbeskyttelseslinjen meget sjældent ophæves og navnlig ikke på ubebyggede arealer og i landzone.

Kystdirektoratet finder ikke, at der er grundlag for at ophæve strandbeskyttelseslinjen af hensyn til det konkrete projekt, hvor der er planlagt ny privat bebyggelse uden for strandbeskyttelseslinjen. Det er Kystdirektoratets vurdering, at der er væsentlige landskabelige hensyn, der skal varetages, og at disse hensyn bør vurderes nærmere ved behandling af en dispensationsansøgning, der indebærer klagemulighed til Miljø- og Fødevareklagenævnet. Det er desuden indgået i afgørelsen, at en ophævelse af strandbeskyttelseslinjen i den konkrete sag vil kunne medføre en uønsket præcedensvirkning i andre lignende sager.

Kystdirektoratet finder samlet set ikke, at der er tale om et særligt tilfælde, der kan føre til en fravigelse af den yderst restriktive praksis for ophævelse af strandbeskyttelseslinjen.

Kystdirektoratet finder endvidere ikke anledning til at ændre strandbeskyttelseslinjens forløb med henvisning til naturbeskyttelseslovens § 69a, stk. 2, idet der ikke er sket en væsentlig tilbagerykning eller tilvækst af kysten, eller med



henvisning til § 69a, stk. 6, idet der ikke er sket fejl i forbindelse med fastlæggelse af strandbeskyttelseslinjen i 2001.

Idet der meddeles afslag på ansøgningen har Kystdirektoratet ikke foretaget en nærmere vurdering af, om det ansøgte i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter vil kunne påvirke et Natura 2000-område væsentligt, eller foretaget en vurdering af, om det ansøgte kan medføre beskadigelse/ødelæggelse af plantearter eller yngle- eller rasteområder for de dyrearter, der fremgår af habitatdirektivets bilag IV.

Med venlig hilsen

Hanne Rungø Hilligsøe
+45 20 85 56 17
hrh@kyst.dk

Afgørelsen offentliggøres på Kystdirektoratets hjemmeside, www.kyst.dk



Bilag 1: Lovgrundlag

Naturbeskyttelseslovens bestemmelser om beskyttelseslinjer fremgår af lovens § 8 (klitfredning), § 15 (strandbeskyttelseslinjen), § 16 (sø- og åbeskyttelseslinjen), § 17 (skovbyggelinjen), § 18 (fortidsmindebeskyttelseslinjen) og § 19 (kirkebyggelinjen).

Ophævelse af beskyttelseslinjer, herunder strandbeskyttelseslinjen

Naturbeskyttelseslovens bestemmelser om beskyttelseslinjer indebærer en række forbud mod tilstandsændringer. Fravigelse af de pågældende forbud skal som hovedregel ske ved konkret dispensation efter lovens §§ 65 og 65b.

Miljø- og fødevareministeren kan dog ifølge naturbeskyttelseslovens § 69, stk. 1, 1. pkt. bestemme, at reglerne i §§ 8 og 15-18 ikke skal gælde for nærmere angivne områder. Det kan i den forbindelse bestemmes, at en ophævelse eller ændring af en beskyttelseslinje kun gælder for en nærmere beskrevet lokalplan, jf. § 69, stk. 4.

Ved administrationen af § 69 sker der en "graduering" af ophævelse af de enkelte beskyttelseslinjer, idet strandbeskyttelseslinjen, klitfredningslinjen og fortidsmindebeskyttelseslinjen indebærer væsentlig stærkere forbud end f.eks. skovbyggelinjen.

En beskyttelseslinje vil ikke blive ophævet, hvis det skønnes at være problematisk i forhold til landskabelige og naturbeskyttelsesmæssige interesser. I sådanne tilfælde bør afgørelsen træffes ved konkret dispensation med klagemulighed til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Ophævelse af strandbeskyttelseslinjen efter lovens § 69, stk. 4 kan kun forventes, når der foreligger ganske særlige forhold. Det er yderst sjældent, at strandbeskyttelseslinjen ophæves. Det er sket i forbindelse med kommunalbestyrelsens vedtagelse af en lokalplan og i almindelighed kun for allerede bebyggede områder i beskyttelseszonen, når lokalplanen tilgodeså naturbeskyttelseslovens formål i tilfredsstillende omfang. I det åbne land er strandbeskyttelsen så godt som aldrig blevet ophævet. En lokalplan, der omfatter arealer i beskyttelseszonen, vil kun rent undtagelsesvis kunne medføre en ophævelse af beskyttelsen, også selv om arealerne ifølge lokalplanen skal friholdes for bebyggelse.

Det er efter § 69, stk. 1 muligt at foretage en generel reduktion eller ophævelse af en beskyttelseslinje uden, at det sker i forbindelse med lokalplanlægning. Det kan f.eks. være tilfældet i udbyggede områder, hvor linjerne fastlægges i et nyt reduceret forløb tilpasset eksisterende bebyggelse. Dette er imidlertid ikke gældende for strandbeskyttelseslinjen, da denne beskyttelseslinje efter Strandbeskyttelseskommissionens gennemgang er konkret fastlagt i forhold til eksisterende bebyggelse.

Revision af strandbeskyttelseslinjen

Ministeren har mulighed for at revidere strandbeskyttelseslinjens forløb, hvis der er sket en væsentlig tilbagerykning eller tilvækst af kysten, jf. lovens § 69a, stk. 2,



eller hvis der er sket fejl ved fastlæggelsen af strandbeskyttelseslinjen, jf. § 69a, stk. 6.

Lovgivning om international naturbeskyttelse

Ifølge habitatbekendtgørelsen² skal Kystdirektoratet, før der træffes afgørelse om hel eller delvis ophævelse af strandbeskyttelseslinjen, vurdere om det ansøgte i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt (en væsentlighedsvurdering). Direktoratet vurderer i den forbindelse, om det ansøgte kan påvirke områdets naturtyper og levesteder samt de arter, som området er udpeget for at bevare. Hvis det ikke kan udelukkes, at det ansøgte kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt, skal der foretages en nærmere konsekvensvurdering af projektets virkninger på Natura 2000-området under hensyn til bevaringsmålsætningen for det pågældende område. Viser vurderingen, at projektet vil skade det internationale naturbeskyttelsesområde, kan ansøgningen ikke imødekommes.

Kystdirektoratet er desuden forpligtet til at varetage beskyttelseshensyn til en række dyr og planter (arter på habitatdirektivets bilag IV) over alt i landet, det vil sige uanset om de forekommer inden for et af de udpegede Natura 2000-områder eller udenfor. Ansøgninger om hel eller delvis ophævelse af strandbeskyttelseslinjen kan ikke imødekommes, hvis det ansøgte kan beskadige eller ødelægge yngle- eller rasteområder for de pågældende dyrearter eller ødelægge de pågældende plantearter.

² Bekendtgørelse nr. 1595 af 6. december 2018 om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter.